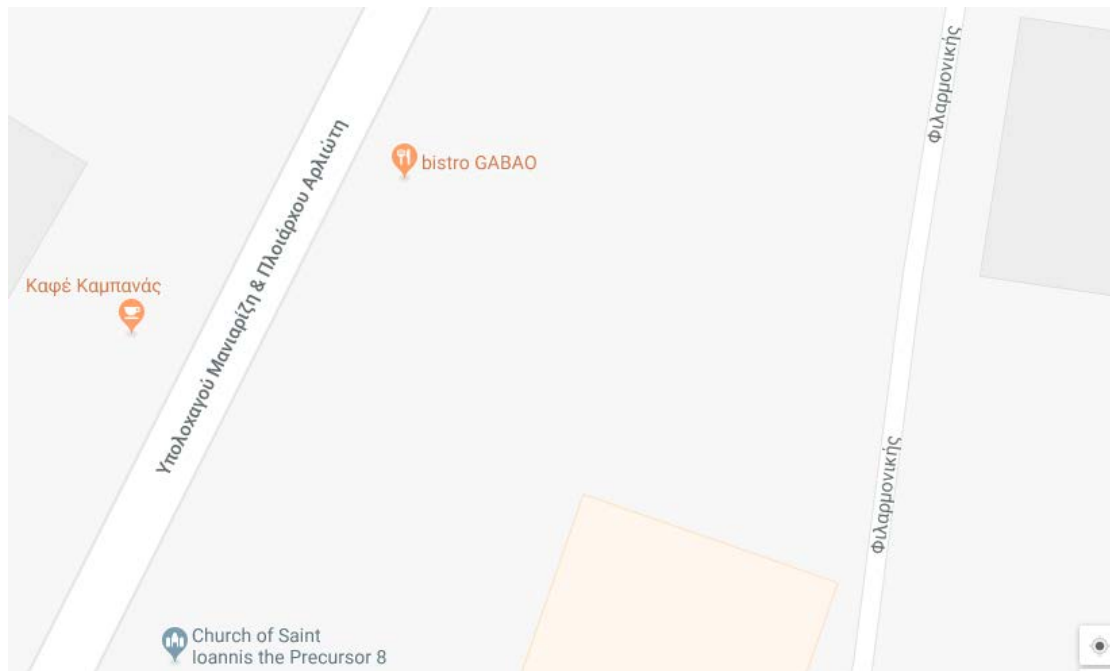

Οδός Μανιαρίζη και Αρλιώτη

- Προηγούμενη ονομασία: Οδός Πανελληνίου

Το αντιτορπιλικό ΥΔΡΑ συμμετείχε στις επιχειρήσεις του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1940-1941) και στην επιδρομή στο στενό του Οτράντο στις 14-15/11/1940. Στις 22/04/1941 βυθίστηκε από σφοδρή αεροπορική γερμανική προσβολή κοντά στη νησίδα Λαγούσα του Σαρωνικού. Στη διάρκεια της επιδρομής και του ναυαγίου του πλοίου σκοτώθηκε ο κυβερνήτης του αντιπλοίαρχος Θ. Πεζόπουλος, ο ύπαρχος πλωτάρχης Βλαχάβας και 2 ακόμη αξιωματικοί, 12 υπαξιωματικοί και 26 ναυτοδίοποι. Ο ιατρός Ανθυποπλοίαρχος Σταμάτιος Μανιαρίζης και ο Υποπλοίαρχος Γεώργιος Αρλιώτης, ήταν ανάμεσα στα θύματα.

- Ο **Σταμάτιος Μανιαρίζης** γεννημένος το 1909, ήταν γιος του Στυλιανού Μανιαρίζη, ο οποίος εκτελούσε καθήκοντα Δημάρχου Κερκυραίων, όταν την 31 Αυγούστου οι Ιταλοί κατέλαβαν την Κέρκυρα, μετά την δολοφονία Τελλίνι. Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, και μετά από επιτυχείς εξετάσεις πήρε το πτυχίο του γιατρού. Μετά όμως από προκηρυχθέντα διαγωνισμό και ενώ δεν είχε ακόμη σταδιοδρομήσει σαν ελεύθερος επαγγελματίας, προσελήφθη στη υγειονομική υπηρεσία στρατού και μετά από επιθυμία του έκανε μετάταξη στο Πολεμικό Ναυτικό, με το βαθμό του σημαιοφόρου ιατρού. Η έναρξη του πολέμου τον βρήκε να

υπηρετεί στο αντιτορπιλικό “Υδρα”, ένα από τα τέσσερα καράβια τύπου “Dardo” που είχαν αγοραστεί από την ελληνική κυβέρνηση το 1935 από τους Ιταλούς (τα υπόλοιπα ήταν τα Σπέτσαι, Ψαρά και Κουντουριώτης).

- Ο Κερκυραίος ανθυποπλοίαρχος **Γεώργιος Αρλιώτης**, γιος του χειρουργού γιατρού Αρλιώτη που διατηρούσε χειρουργική κλινική στην Πλατεία Σκαρामαγκά, έναντι από το Ιατρείο, βρισκόταν στο ίδιο καράβι με τον Μανιαρίζη. Ήταν ένας θαυμάσιος αξιωματικός του Ελληνικού Ναυτικού, που πάντα τον διέκρινε η ανδρεία και ο ηρωισμός.

Μετά από διαταγή του υπουργείου Στρατιωτικών, την 20ήν Απριλίου 1941, για την απομάκρυνση του ελληνικού στόλου και συνέχιση του αγώνα εναντίον των Γερμανών, οι οποίοι πλησίαζαν στην Αθήνα, το “Υδρα” αποπλέει από τον Ναύσταθμο με προορισμό την Κρήτη, το πρωί της 22ας Απριλίου 1941. Οι επίσημοι εκπρόσωποι της χώρας, θα αναχωρούσαν την επομένη προ της ίδια κατεύθυνση εγκαταλείποντας την Αθήνα βάσει κυβερνητικής αποφάσεως. Ήταν η 5^η απογευματινή της 22ας Απριλίου (δεύτερης μέρας του Πάσχα), όταν το ευέλκτο αντιτορπιλικό είχε φθάσει έξω από την Αίγινα, όταν εμφανίστηκε στον ουρανό ένα σμήνος γερμανικών αεροπλάνων “Στούκας”.

Η μάχη ήταν άνιση. Ο Αρλιώτης στη θέση του πυροβολητή και ο Μανιαρίζης πρόσφερε πρώτες βοήθειες. Κάποια στιγμή ένα βλήμα σημαδεύει και κόβει και τα δύο πόδια του Αρλιώτη. Ο Μανιαρίζης σπεύδει αστραπιαία να βοηθήσει τον τραυματισμένο αξιωματικό. Η τραγική ειρωνεία της τύχης,... ένα άλλο βλήμα χτυπάει κατάσθην τον ηρωικό γιατρό και τον αφήνει νεκρό. Το πλοίο άρχισε να γέρνει για να βρεθεί στον υποβρύχιο τάφο με πολλά μέλη του πληρώματος, ενώ αρκετοί άνδρες κατόρθωσαν να επιζήσουν. Ο Μανιαρίζης ήταν ο μοναδικός γιατρός που σκοτώθηκε στη διάρκεια του πολέμου.

Για να τιμηθεί η μνήμη του, το Γ. Ε. Ναυτικού έδωσε το όνομά του σε ένα όροφο του νεόκτιστου τότε Ναυτικού Νοσοκομείου της Αθήνας, στη μεγάλη αίθουσα συνεδριάσεων. Επίσης στο Ναυτικό Νοσοκομείο Πειραιώς υπάρχει αίθουσα αφιερωμένη στον ήρωα υποπλοίαρχο.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>